

در زندگی سلام امروز بخوانیم:

خواص روغن زرد برای بدن

دودی شدن پُر آسب دختران نوجوان

معاون امور زنان رئیس‌جمهور، رسیدن سن سیگار کشیدن در زنان به ۱۳ سال را تایید کرد؛ والدین چه کنند؟

چطور افکارمان را
منسجم و شفاف کنیم؟طنز | بفرست برای اون دوستت
که خیلی پز میده!

چطور خلاق باشیم؟

همه ما دوست داریم در جنبه‌های مختلف زندگی و کارمان ایده‌های جدیدی داشته باشیم و خلاقیت را به آن‌ها تزریق کنیم. شاید یک هنرمند خوش ایده مثل «کریمی مقدم» بتواند به ما بگوید چرا و چگونه باید خلاق باشیم؛ «اعتقاد شخصی من این است که همه افراد بدون استثنا خلاقیت دارند و در نهاد همه قرار داده شده اما کشف آن مهم‌تر از خود آن است تا بتوانیم از آن استفاده کنیم. ما باید این استعداد و خلاقیت را پیدا کنیم. اگر آدم‌هایی را می‌بینیم که در زمینه هنر کشف و معروف شدند؛ این‌ها کمی هوش بالاتری نسبت به بقیه داشته‌اند اما اتفاق عجیبی در آن‌ها نیفتاده و فقط استعدادشان را کشف کردند. ۹۰ درصد مسیر موفقیت، کشف استعداد است که بدانیم در چه زمینه‌ای توانایی داریم تا آن را رشد دهیم و به نقطه‌ای برسانیم که با مردم ارتباط برقرار کنیم. خود ونگو شغل‌های مختلفی را امتحان کرده بود؛ اما در نهایت در سال‌های پایانی عمرش استعدادش را کشف کرد و الان جزو ۱۰ نقاش برتر تاریخ است.

چالشی که ادامه دارد

خلق اثر هنری با یک شخصیت چالشی دشوار است که «کریمی مقدم» تا به حال از عهده‌اش برآمده، اما برایم جالب است بدانم تا کی به این چالش ادامه خواهد داد. خودش می‌گوید: «ادامه دادن این کاریک دلیل مشخص برای خود من دارد؛ این که تا کی می‌توانم با داشتن یک موضوع مشخص و یک کاراکتر ثابت اثر جدید و قابل قبول برای مخاطب خلق کنم. این یک چالش کاملاً شخصی برای خودم است، یک نوع تمرین، یک نوع ریاضت کشیدن! فکر می‌کنم فعلاً توان خلق اثر با این موضوع را داشته باشم».

معماری ایران را در آثارم معرفی کنم. به خصوص این که از قبل علاقه زیادی به شیشه‌های رنگی مسجد نصیرالملک داشتم، مسجدی که در همه جای دنیا شناخته می‌شود و گردشگری نیست که به ایران بیاید و به این مکان زیبا نرود. البته باز هم در آینده قطعاً جاهای مختلف ایران را با ونگو کار خواهیم کرد».

سعی من این است که کاراکترم را در فضاها و موقعیت‌های مختلف قرار دهم. باید فانتزی ذهنم را آن قدر قوی کنم که ونگو با آدم‌ها و مکان‌هایی که باور کردنی نیست، ارتباط برقرار کند. به این بهانه مکان‌ها و موقعیت‌های مختلفی را به ونگو نشان می‌دهم. از کریمی مقدم که می‌ماند عشق و دوست داشتنی است که انسان‌ها به هم می‌دهند.»

با اضافه شدن «ونگو»، مخاطبم بیشتر شد

است در حال کار هستم اما از زمانی که کاراکتر ونگو را اضافه کردم مخاطبانم چند برابر شد. هر چند نگاه و ایده همان است که قبلاً داشتم؛ اما مخاطبان جدیدی به خصوص در خارج از کشور پیدا کردم. بدنیست بدانید با این که در ایران استقبال از کارهای من خوب است اما به اندازه خارج از کشور نیست که شاید دلیلش این باشد که مخاطبان ایرانی تفاوت‌هایی را بین خودشان و دنیای ونگو احساس می‌کنند؛ اما این تفاوت در دنیای مخاطب خارجی کمتر حس می‌شود».

زبان آثار کریمی مقدم بین‌المللی است؛ پیش از این‌ها یعنی زمانی که در ایران برای رسانه‌های مکتوب کار تون طراحی می‌کرد، شخصیت‌ها و فضا سازی‌هایش هم برای مخاطب داخلی قابل درک و شیرین بود، هم جنسش طوری بود که اگر مخاطبی خارجی اثر را می‌دید فارغ از زمان و مکان، محتوا را درک می‌کرد. حالا این هنرمند بیشتر به زبان مخاطب جهانی نزدیک شده، از او می‌خواهم در باره باز خورد داخلی و خارجی به این سبک جدید از آثارش بگوید: «بیشتر از سه دهه

می‌خواهم خوش‌بینی به آینده را
تزیین کنم

از این هنرمند که حال آثارش واقعاً خوب است و مخاطب بعد از تماشای آن‌ها قطعاً حسی متفاوت دارد، می‌پرسم سعی می‌کند چه حالی در مخاطبش ایجاد کند؟ که می‌گوید: «تمام تلاش من در تولید آثارم این است که امید به زندگی را به افراد بدهم. در تمام کارهای من این حس نیست که فضا تیره و تاریک باشد؛ البته از نظر محتوای این حرف‌ها می‌زنم نه فرم. ممکن است یک روزی در فرم و اجرا تیرگی باشد اما در نهایت همیشه پیام کار من خوش‌بینی به آینده است؛ و این که مخاطب بداند تنها چیزی که می‌ماند عشق و دوست داشتنی است که انسان‌ها به هم می‌دهند.»

راحت و میمی با آقای ونگو

اما کم کم فکر می‌کنم وقتش شده که بروم سراغ سوال اصلی درباره «ونگو» که فصل مشترک بیشتر آثار اوست تا دلیلش را بگوید؛ «علیرضا» می‌گوید: «این سوالی است که همیشه از من می‌شود و صرفاً یک علاقه شخصی است که از بچگی با من بوده؛ راستش ورود من به دنیای هنر و امدار این هنرمند است. به نظر من ونگو جزو هنرمندانی است که بیشترین مخاطب را در جهان دارد و در هر

خانواده‌ای که بروید یک نفر هست که او را بشناسد. من از این فرصت استفاده کردم تا ونگو به نوعی برند من باشد، یعنی او کاراکتر اصلی ماجراها و داستان‌هایی است که دوست دارم به مخاطب بگویم. هر حرفی که بخواهم در آثارم بگویم از طریق ونگو می‌گویم. هم جذابیت دارد، هم مخاطب همزادپنداری می‌کند. هم من می‌توانم حرف‌ها را راحت‌تر و صمیمانه‌تر به افرادی که مخاطبانم هستند، برسانم».

«ونگو»

در مسجد نصیرالملک!

گپ و گفتی با «علیرضا کریمی مقدم» تصویر ساز خوش ذوقی که جزو نسل اول کارتون‌های مطبوعاتی بود و طی چند سال اخیر هم با سبک جدیدش حول محور شخصیت «ونگو» مورد اقبال جهانی قرار گرفته است؛ درباره تاثیر هنر بر زندگی

سید مصطفی صابری | روزنامه نگار

پرونده

تصور کنید اگر هنرمند بزرگی مثل «ونگو»، بخواهد مسجد نصیرالملک را روی بومش بیاورد، چه می‌کند؟ یا اگر «ونگو» بخواهد وارد یک مکالمه ذهنی با هنرمند معروف دیگری مثل «فریدا» شود. چند سالی است «علیرضا کریمی مقدم» کارتون‌هایی که آثارش را در دهه ۷۰ در بسیاری از جراید دیده بودیم و جنس قلمش بسیار آشناست، «ونسان ونگو»، نابغه هلندی را محور آثارش قرار داده و او را در موقعیت‌های مختلف نشان می‌دهد. انگار قرار است جهان را از دید «ونگو» اما به قلم او ببینیم. «کریمی مقدم» متولد ۱۳۵۴ است و دانش‌آموخته کارشناسی ارشد رشته گرافیک از دانشگاه هنر و معماری دانشگاه آزاد تهران، ۱۵ سال هیئت علمی دانشگاه بوده و چند سالی است در لیسه‌یون پر تغال زندگی می‌کند. به بهانه پر باز دید شدن آثارش که در آن‌ها «ونگو» در موقعیت‌های فانتزی، گاهی کمدی و جذاب مثل فیلم «لئون»، «رستگاری در شاتوشنگ» و حتی شب‌یلدای ما قرار دارد که مخاطب را به فکر فرو می‌برد، با او هم‌کلام شدیم تا از دنیای هنر، خلاقیت و راه‌های کشف ایده بگویید.

«ونگو» بستر انتقال پیام‌هایم است

بعید است طی دهه‌های اخیر اهل مطبوعات بوده و یکی از آثار «کریمی مقدم» را ندیده باشید. کسی که خیلی زود وارد دنیای تصویر سازی مطبوعاتی شد؛ خودش سیر حرفه‌اش را این‌طور تعریف می‌کند: «سال ۷۰ اولین کارم که یک کاریکاتور بود در مجله «طنز» و کاریکاتور چاپ شد، حالا هم حدود ۵۰۴ سالی ادغام تصویر سازی و کاریکاتور با محوریت ونگو را به صورت تخصصی کار می‌کنم و خیلی از پیام‌های اجتماعی و فرهنگی مدنظرم را با حضور او منتقل می‌کنم».

هنر نوعی تریابی است

«کریمی مقدم» درباره این که هنر چه جایگاهی در زندگی‌اش دارد، می‌گوید: «کسانی که کار هنری کردند در هر شاخه و رشته‌ای، می‌دانند هنر نوعی تریابی و درمان برای روح و روان انسان هاست. به خصوص برای کسانی که حرفه‌شان این است؛ برای امثال من هر چند شغل و حرفه‌مان هنر است اما اگر شغلم این نبود از لحاظ روحی آسیب می‌دیدم، چون وقتی کار هنری می‌کنیم به چیز دیگری فکر نمی‌کنیم و تمرکزمان روی خلق کار جدید است تا به بهترین شکل انجام شود که این تمرکز احساس خوشایندی به فرد می‌دهد. به خصوص در این زمانه که مشکلات و گرفتاری‌های زیادی داریم، به همین دلیل هنر برای من راهی است برای فرار از مشکلات و فکر نکردن به دغدغه‌ها در لحظه خلق اثر. من این موضوع را از افراد مختلف شنیدم که در لحظه خلق اثر، از همه چیز فارغ می‌شوند برای همین به همه توصیه می‌کنم سراغ هنر بیایند، در هر شاخه‌ای که دوست دارند. چون در این برهه هنر کمک می‌کند تا تمرکز فکر داشته باشیم».

حال خوب با هنر

از «کریمی مقدم» می‌پرسم برای آن که از هنر لذت ببریم و اثرش را در زندگی حس کنیم چگونه باید سراغ هنر بیاییم؟ می‌گوید: «به نظر من این موضوع فرمول خاصی ندارد؛ ممکن است یک نفر به موسیقی علاقه داشته باشد که حتی در آن هم سبک‌های مختلفی وجود دارد و دیگران به زمینه‌های دیگر هنر مثل خوشنویسی و... اصلاً قابلیت و خاصیت هنر این است که انسان‌ها را از هر گروه و دسته‌ای می‌تواند اقناع کند؛ این قدر هنر گسترده‌ای دارد و با روح و روان انسان‌ها در هم تنیده است که هر انسانی با هر روحیه و سطح فکری می‌تواند شاخه‌ای را انتخاب و حالش را با آن

خوب کند. به نظر من هنر یک معجزه است؛ مثل یک نور در تاریکی و نعمتی که باید قدرش را در این زمانه بیشتر از هر وقتی بدانیم. حالا یک سری افراد مخاطب هنر هستند و یک سری هم خالق هنر که این گروه دوم وظیفه سنگینی دارند تا برای اکثریت تولید محتوا کنند».

